

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Редакторъ: Антонъ Христовъ

Излиза ПЕТЪКЪ.

Годишенъ абонаментъ 50 лв.

Броя 1 левъ

Публикации: по споразумение.

Редакция-администрация: Книжарница „ИСКРА“ Ески-Джумая.

Журнализмъ и морална култура.

Който иска да мие ржцетъ на другитъ, трѣбва да има чисти ржце.

Христосъ.

Председателътъ на една отъ двата провинциални съюзи на журналиститъ г. Ив Писковски, по случай годишния имъ конгресъ, който се състои презъ мин. месецъ въ София в далъ сведения на редактора на сп. „Седмиченъ прегледъ“ — София, отъ които заемаме следнитъ:

„Обединява (съюзътъ имъ) редактори и сътрудници почти на всички ежедневни и седмични вестници изъ царството (съ изключение на софийскитъ). Въ съюза членуватъ около 15 седмичници“.

Отъ привиденитъ сведения се вижда ясно и недвусмислено, че г. Пски съзнателно и преднамерено игнорира съществуването на другия съюз на журналиститъ съ председателъ г. Анг. Байчевъ и седалище гр. Варна. Макаръ, че всѣки мислящъ читателъ би се запиталъ, защо не сж организирани другитъ седмичници, които излизатъ почти по нѣколко въ всички градове въ царството, г. Пски съзнателно не дава никакви сведения за тѣхъ и непосветения читателъ, както и редакторътъ на сп. „С. пр.“ оставатъ съ убеждението, че въ провинцията има само единъ съюз на журналиститъ съ председателъ г. Ив. Писковски.

Истина ли е това? Не, защото, както поменахъ по-горе, въ провинцията има още единъ съюз на журналиститъ съ председателъ г. Анг. Байчевъ — Варна, който обединява надъ 100 седмични вестници въ провинцията. Това е действителността. Явява се тогава въпроса: въ името на кой принципъ и на коя морална култура г. Пски става съзнателно проводникъ на една вулгарна лъжа? Е ли това въ етиката на журнализма да се игнорира действителността и се служи съзнателно на лъжата? Изглежда, че понятията за честно и морално служене на журнализма сж объркани въ нѣкои кръгове на журналиститъ, особено

но на ония отъ ежедневната преса. Тѣзи приятели съ тѣхната култура и манталитетъ, сж станали причина и днесъ въ широкитъ кръгове на обществото господствува афоризма, че „всички вестници лъжатъ“. Това е вѣрно, особено, по отношение така наречената жълта преса, която минава за „независима и информационна“. За в. „Зора“ напр. и днесъ въ Русия хората не преставатъ да се ядатъ живи. Вземете въпроса за реконструкцията. Месеци отъ както се е разрешилъ, но ни единъ денъ не слиза отъ колонитъ на тѣзи „независими и информационни“ вестници, предаванъ въ най-различни вариации, безъ никаква сериозна мисълъ и съдържание. За нѣкое посещение се пълнятъ цѣли колони, въ които освенъ лекъ кинематографъ и филмови изображения, нищо друго. Самоубийства, любовни трагедии, престъпления, сензации и пр. ето ежедневната духовна храна, която тѣ поднасятъ на обществото. Съ това гъделичкатъ тъмнитъ инстинкти на маситъ, развращаватъ ги и действуватъ страшно разрушително въ морално отношение.

Но за положително културно и морално строителство не имъ остава мѣсто. Научни, художествени и литературни сказки, рецензии на сериозни съчинения, културни общ. прояви и пр. за всички тѣзи културни ценности тѣ не отдѣлятъ мѣсто. И отъ гледище на голѣмитъ обществени интереси дейността имъ е страшно отрицателна. Но понеже сж силни, понеже държатъ и направляватъ тълпитъ, тѣ се величатъ и наричатъ седма велика сила: За 24 часа тѣ могатъ да смразятъ два народа и да го сприятелятъ.

И затова Министерътъ на нар. просвѣщение имъ казалъ: „Вие сте учителитъ на нашия народъ; доброволнитъ и неплащани сътрудници на дѣлото, което извършва народното просвѣщение“.

Само че тѣзи думи не се отнасятъ вече за тѣхъ. Тѣ прилѣгатъ за вестницитъ отъ другия съюзъ, които, наистина, прѣснати изъ градоветъ на цѣлата страна вършатъ тихо и безшумно великото дѣло на общественото и морално строителство.

Тѣхнитъ редактори сж скромни народни учители, съ култура и моралъ, които се стремятъ да присѣдятъ въ общес-

твото. Въ тѣхнитъ вестници нѣма сензации и гъделичкане на низшитъ инстинкти на тълпата, а системна просвѣта за по-висша култура и благоденствие на широкитъ народни маси. Отъ това гледище тѣ сж единъ голѣмъ културенъ и мораленъ общественъ активъ въ нашия животъ и следва да бждатъ подкрепени и насърдени отъ всички честни и съзнателни граждани и общественици.

Изъ заседанията на общинския съветъ.

Заседание на 25 октомври. Кметътъ открива заседанието. Прережда се дневния редъ, като се утвърждаватъ търгове за общински ниви и се направятъ измѣнения въ ветеринарнитъ такси, съгласно мнѣнието на окол. вет. лѣкарь.

Пристъпва се къмъ въпроса за отпушането 300,000 лева на безработнитъ и 200,000 л. оборотни срѣдства за доставяне евтино брашно. Кметътъ докладва мнѣнието на пост. пристъствие. Въ общ. бюджетъ е предвидена сума около 500,000 лв. за благоустройство и помощи, които всички ще се изразходватъ за създаване работа на безработнитъ. Общината разполага съ 80,000 лв., които употребява за доставка на брашно, щомъ мелничаритъ поскъпятъ брашното или го доставятъ недоброкачествено и съ това ги респектира. Да се достави брашно отдѣлно не намира, че може да излѣзе по-евтино. Колкото за отдѣлно перо отъ 300,000 лв. — нѣма отъ де да се взематъ. Следъ това даде отчетъ за благ. комитетъ. Съв. отъ раб. група Ив. Поповъ настоява на предложението си, Константира, че сж връщани работници, понеже нѣма работа. Общината има да събира недобори отъ 1700 семейства, отъ които 390 сж състоятелни, които иматъ да даватъ най-малко по 1000 лв. и отъ които могатъ да се събератъ 390,000 лв. Пари могатъ да се събератъ и отъ богатитъ, които иматъ чешми въ къщитъ си и които за срамъ плащатъ колкото срѣднитъ по 350 лв., а по рано и беднитъ плащаха по 350 лв.

По мое предложение въ бюджета за беднитъ се намали на 150 и 200 лв., но и това е несправедливо. Ни е искаме водата отъ частнитъ чешми да се заплаща а споредъ категорията на гражданитъ, а не както е сега, богатитъ да стоварватъ тежестта отъ тѣзи такси на срѣднитъ и беднитъ. Искаме всички събрани суми за безработнитъ да се предадатъ на единъ комитетъ на безработнитъ, който заедно съ представителъ на общината да ги раздава на всички нуждаюци се. Из. Желевъ подкрепи това, като посочи общини, въ които сж отпуснати помощи съ милиони за безработнитъ. Настоя за доставка на евтино брашно.

Съветникътъ Ст. Бончевъ подкрепя кмета. По въпроса за брашното съгласенъ е да се направи опитъ и докладва въ съвета.

П. Кметътъ Д. Крайчевъ подкрепи обстойно становището на п. пристъствие. Нзмира, че гласуването на отдѣленъ доп. бюджетъ ще забави помощта. Съгласенъ е за доставката на евтино брашно и за събирането на недоборитъ.

Вл. Стоименовъ намира цѣлото заседание безпредметно, обвини постоян. пристъствие и демонстративно напусна заседанието, като отиде между публиката. По-после, предизвиканъ, Вл. Стоименовъ взе думата за лични обяснения, при които станаха пререкания между него и Ст. Бончевъ, които направиха недобро впечатление.

Групата на нац. либералитъ презъ всичкото време се

Седмиченъ бележникъ.

ПО ПЪТЪТЪ НА НАРОДНИТЪ БУДИТЕЛИ.

Всѣкога, когато единъ народъ е преживѣвалъ трагични дни, отъ недрага му сж се излѣчвали вѣрни синове, които съ рискъ за живота си, съ рискъ да разрушатъ личното си щастие, повеждали борба за свобода, за нови дни.

Незабравимо е дѣлото на народнитъ будители презъ епохата на турското робство, на тия будители, които будѣха притѣпеното съзнание на робитъ и зовѣха къмъ борба за свобода. Чрезъ печатътъ тѣ хвърляха семето на недоволство отъ насилието на господаря, а чрезъ огнено слово вдъхновяваха честнитъ народни синове за борба.

Пасий пръвъ раздруса душитъ на уплашения и обезвѣренъ народъ, а безсмъртниятъ Ботьовъ влѣ огънь въ жилитъ на истинскитъ народни синове, призрѣ насилницитъ, експлоататоритъ и развѣ знамето, което сочеше по-щастливи, по-човѣчни дни за една безправна нация и въ името на свободата и истината, биде застрелянъ.

Народнитъ будители ни завещаша единъ идеалъ: да осъществимъ щастieto за народа си.

Е, добре! Ни е сме свободни. Вървимъ ли по пѣттъ на народнитъ будители? Щастливъ ли е народа ни? Живѣемъ ли като братя?

Каква болка! Тия, които следватъ пѣттъ на народнитъ будители, които искатъ да настане правда на земята, да облъхне щастieto всички, сжщо както нѣкогашнитъ вѣрни синове на народа, сж гледани съ лошо око, обявявани за „неблагонадеждни“, преследвани, клеветени. . . . Днесъ не всичко е по медъ и масло, не всичко е съвършено и престъпление е да задръстваме пѣттъ къмъ съвършенството. И днесъ сж нуждни народни будители, истински синове на земята си, които да пробуждатъ тоя народъ — обезвѣренъ, изплашенъ, нещастенъ.

Кои иматъ толкова чисти сърдца, безъ да се тупкатъ въ гърдитъ, да следватъ тръпчивия пѣтъ на народнитъ будители?

Перотонъ.

Американското дружество за „Нова история“ е

устроило т. г. конкурсъ между учащитъ се въ цѣлия свѣтъ на тема: „Какъ могатъ учащитъ се да съдействуватъ за осъществяването на свѣтовнитъ съед. щати.“ Въ конкурса сж участвували 389 души отъ 26 страни. Жури сж били най-блестещитъ представители на културната и човѣчна мисълъ начело съ Либ. Айнщайнъ. Отъ раздаденитъ 20 награди, трета награда отъ 100 долара е получилъ българинътъ Рачо Казански, студентъ по филология въ Тулуза, Франция.

Платете си абонамента

въздържаше и не взе участие въ разискванията.

Гласувано предложението на раб. група получи тѣхнитъ 4 гласа и гласа на Вл. Стоименовъ.

Впечатлението на гражданството е, че съветътъ за напредъ мжно ще може да работи.

Симеонъ Елховски.

Червениятъ флагъ.

Пладне. На гарата е тихо. Есенното слънце нагрѣва все по-силно перона на гарата, хвърля снопове лъчи върху Огоста, която се извива и лъщи като гола сабя, а надолу, въ ширинитъ, се губятъ златинскитъ угари.

Вѣтърътъ си играе съ парче вестникъ. Превръща го, защото се въ него, после сърдито го подгонва между релситъ, къмъ моста — желѣзобониниятъ златински мостъ, който пресича Огоста на сто крачки отъ гарата.

Вѣтърътъ загонва вестника нататкъ, но по пѣтя си среща служащиятъ чиновникъ при гарата, Ангеловъ, сваля

мива се тихичко и се скрива задъ желѣзнитъ греди на моста.

Става тихо. Ангеловъ се навеща машинално, вдига шапката си, отърсва я отъ праха и все — така машинално върви нѣколко крачки съ нея по посока къмъ гарата. Той има изгледна човѣкъ боленъ, желтото му съ срѣдното чело лице и здава това, а неси-гурната му походка още по-вече го прави немощень. Той върви като че ли не съща стѣпкитъ си, изтрѣпналъ, съ стисната, занѣмѣла уста. Една невидима ржка сякашъ стиска и души пресъхналата му гърло.

Когато минава край върба лака, налѣво отъ линията, едното тъмно петно тамъ, въ стѣната, изведнажъ налага

несъзнателно шапката си, колебае се малко, после, все като да върши нѣщо несъзнателно, плахо нагазва срѣдъ върбитъ! Кръвта силно пулсира въ слѣпитъ му очи.

Тъмното петно препречва пѣтя му. Той опипва. Трѣпнѣщитъ му въ неравно конвулсия прѣсти баратъ нѣкаква дреха — въ полусѣнката не личи добре какво е. Начупенитъ клонки върби сжщо прекриватъ. Не, не е дреха. Изтрѣпва. Срѣдъ върбитъ лежи човѣкъ. Живъ?

Пипа тѣлото му. Студено. Разрива клончетата. Изведнажъ нѣщо зашумѣва въ ржката му. Листъ хартия. Цѣлъ разтреперанъ, служащиятъ при гарата го взема, излиза нѣколко крачки напредъ, кждето падатъ снопочита слѣнчеви лъчи и четене написанитъ съ кръвъ думи безъ да ги разбира:

„На тия, които ни безчестятъ и ограбватъ — смъртъ!“

Ангеловъ готрепера. Пулсиращата кръвъ блѣска въ слѣпитъ му очи. Той се хваща за челото, разтрива го, сетне отново гледа и чете въ листчето. После бавно навежда глава.

Върбитъ шумолятъ надъ негъ.

Той излиза изъ върбалака и спира при релситъ и дълго размишлява за голѣмата вражда, която се разгаря все повече и чийто край не се вижда кжде е. Той мисли за братоубийствата, за безследнитъ изчезвания и за оня непознатъ трупъ срѣдъ върбитъ. Два свѣта се надигатъ за борба, отъ една страна силнитъ, отъ друга — слабитъ, беднитъ, онеправданитъ. Борбата се разгаря всѣки мигъ и — ето нейнитъ

жертви.

Нѣщо се свива въ болнитъ тѣ гърди на чиновника при гарата. Той грѣгва унесенъ и не забелязва какъ се изпречва до апаратната. Главата му бучи, но цѣли часове той слуша тракането на морза и гледа бллата, посипана съ чертички и точки хартиена лента. Постепенно го завладява едно полусънно състояние на безразличие. Той се сепва чакъ привечеръ, къмъ шестъ часа, когато изведнажъ апаратътъ престава да работи. Бллата лента се огъва въпросително и спира. Ангеловъ гледа втрещено въ тоя бллъ въпросъ, изписанъ отъ лентата и не разбира какво става. Излиза навънъ. Тамъ всичко е спокойно, тихо, но той усѣща нѣщо мжчително, тревожно, въ тая тишина. Невидими ангели съ-

Последствия от излизането на Германия от О. Н.

Излизането на Германия от О. Н. хвърли във тревога цял културен свят. Особено смутени съседите ѝ. Въпросът за обезоражаването на народите остана на заден план. Странный призрак на войната наново се надвеса над Европа. Един след друг народите почват да се въоразават.

Данският м-ръ пр-ль Стаунингъ, социал-демократ, искайки кредит за увеличение стражата към Германската граница е заявил в парламента: „Ние, данските социал-демократи, сме доста националисти и предпочитаме нашите работнически домове пред концентрационите германски лагери“.

Швейцария, съседка на Германия, решава да постави на модерни начала военната отбрана на страната.

Белгия увеличава с 750 мил. белгийски франка военния си бюджет. Чехия прави същото като увеличава в бюджета с 500 мил. крони.

Полковник Уеджудъ, един от първите хора на английската „Лейбър парти“ е заявил: „Докато Хитлер и Хитлеризма господствуват в Германия, Европа е застрашена сигурно от една нова мирова война“.

Свѣтътъ вмѣсто да отива към миръ, братство и любов между хората; вмѣсто да отива към социална правда, човѣщина и благоденствие — самъ се връща към ужаситѣ, кръвта и страданията.

Хора, защо бѣгате от красивитѣ лъчи на слънцето, от неговата благодатна свѣтлина и топлина; защо бѣгате от великитѣ принципи на Христа и убивате човѣшкото и божественото въ себе си? **X.**

Изъ печата.

На 3. м. м. Айщайнъ е държал въ Лондонъ една бележита речъ противъ фашизма. Темата на речта е била

върху свободата

„Западна Европа защити успешно свободата, която ни донесе напредъка въ науката и изобретенията, свободата безъ която живота на самоуважаващия се човѣкъ е невъзможенъ.“

Ако искиме да се противопоставимъ на тълнитѣ сили, които искатъ да задушатъ свободата на ума и личността, ние трябва винаги да имаме предвидъ това, което се заплашва съ унищожаване, и това, което ние дължимъ на тая свобода, която нашиятъ предшественици сж извоювали съ тежки борби за насъ.

Безъ тая свобода свѣтътъ нѣмаше да има нито Шекспира, нито Гюте, нито Нютона, нито Фарадея, нито Пастѣра, нито Люстѣра. Нѣмаше да има удобни жилища за народнитѣ маси, желѣзници, радио, защита отъ епидемии, евтини книги, кулшура и наслада отъ изкуството за всички.

Нѣмаше да има машини, които освобождаватъ хората отъ убийствения трудъ за произвеждане необходимоститѣ за живота.

Хората, когато изпадатъ въ тежко положение, започватъ да мислятъ за необходимостта отъ свържествени политически комбинации. Народитѣ вървятъ къмъ прогреса само по пътя на опасността и страданията. Дано и днешнитѣ страдания доведатъ човѣчеството къмъ добри дни.

В. „Нарадъ“

Земледѣлско публично и организационно събрание

на Б. З. Н. Съюзъ — обединенъ (Ал. Стамболийски — „Брабча 1“).

То бѣ устроено на 29 окт. т. г. въ салона „Кино Жековъ“. Салона бѣ препълненъ предимно отъ селяни изъ околията.

Събранието се откри 10 ч. пр. об. отъ председателъ Петко Цаневъ с. Александрово. Оратори Недялко Атанасовъ, Сжбинъ Пенчевъ, Авр. Аврамовъ.

Нед. Атанасовъ. Коста Тодоровъ, който трѣбваше да говори днесъ, не дойде. Заплашенъ е съ убийство. Преди 20 дни изчезна и н. пр. Ст. Ивановъ (Годечко). Още не можемъ да го намѣримъ. Следъ „9 юний“ сжда ни оправда, но правителството ни отправи въ затвора. Избягахме задъ граница, за да останемъ живи и служимъ на земл. дѣло.

Кризата е свѣтвна. На Ев-

ропейск. пазари житото се продава 150 кгр. И въ Америка, Аржентина, Канада, Австралия сжщото спадане.

Преди 1923 г. ний бѣхме образували при Б. З. Банка 250 мил. лева фондъ за тройка силози по пристанища и по главни гари, имено за такива кризлени години. Производителя можеше да получи 60% отъ складира. до удобния моментъ на продажбата. Сговора изяде фондовитѣ. Тютунитѣ се продаватъ въ Франция дол. качество 35 40 л. въ Прага, Х а м б у р г ъ Брюксель — 100 150 — 40 лв. свинско месо ж. тегло 21 л. яйца, кокошки, добитѣтъ, сливи, сирене. иматъ добри цени.

Въ Италия 1 кокошка струва 45 — 50 лв., а у насъ се

купува 18 лв. Мусолини, въ прѣки, правителството ни, предпчете да сключи конвенция съ Югославия, а на нашитѣ кокошки сложи мито по 12 лв. поради което спаднаха на 18 лв. Яйцата бѣха спаднали на 50 ст. Обезценяването на тия стоки, имащи добри цени на европейск. пазаръ, се дължи на лошата външна политика на правителството.

Насъ наричатъ „предатели“, а не сж предатели българскитѣ експортѣри на тютюнъ и др. стоки, които внасятъ въ България чужда валута само до стойността на стоката, а печалбитѣ пласиратъ въ чужди банки. Тѣхнитѣ капитали сж подъ чуждо знаменѣ сж „патриоти“ и „родо защитници“, а ний, земледѣлцитѣ, чито ниви, лозя, имоти и животъ сж подъ българско небе — ний сме „предатели“?!

(Следва)

ХРОНИКА.

Споредъ решението на Висшия зан. съветъ занаятъ се премахва раздѣлнето на градски и селски майстори. Регистрацията на занаятчийскитѣ работници става при общинитѣ. Когато единъ занаятчия открие втора работилница, тя трѣбва да бжде завеждана отъ правоспособенъ майсторъ съ нотариаленъ договоръ.

Турцитѣ ни надминаватъ по отношение емансипацията на женитѣ. Народното имъ събрание е гласувало законъ, споредъ който женитѣ имъ въ селата придобиватъ права да избиратъ и бждатъ избирани въ общ. съвети. Отъ резултата на този опитъ ще зависи разширението на тѣзи права.

Последнитѣ сведения говорятъ, че се възстановяватъ отношенията между Съв. Русия и Америка, която досега бѣше най-големъ противникъ на Русия. Остава единствена България, която е на една педка разстояние и която е братска страна на Русия, да не е въ никакви връзки съ последната.

Народната кооперация „Съгласие“ въ София ул. „Мария Луиза“ 15 е поела представителството на руската туристическа организация „Интуристъ“.

Всички, които иматъ близки въ Русия или въ България, могатъ да ги повикатъ и прибератъ при себе си чрезъ посрѣдничеството на тази кооперация.

„Последня рота“ съ Конрадъ Вайдъ, единъ великолепенъ филмъ.

Въ резолюцията взета на конгреса на Б. З. Н. С. се иска: За задълженията: 3 год. мораториумъ, процентно намаляване, разсрочка отъ 10—20 г. и лихва 4%; кооперативенъ

монополь за зърненитѣ храни, а държавенъ за соль, гасъ и др.; докарване въ хармония ценитѣ на индустр. произведения съ земеделскитѣ; търговски връзки съ С. С. С. Р.; подобрене дан. система; подкрепа съ законъ кооперативното движение; обща и задължителна застраховка на всички земл. произведения и добитѣкъ; по-широко участие на съюза въ управл. на държавата.

М-ръ Костурковъ е уволнилъ отъ служба касиера на Желѣзничарския съюзъ г. Дочо х. Ивановъ, вследствие на което отношенията имъ сж

се крайно вложили. Желѣзничаритѣ предприематъ масова акция въ защита стабилитета на членовѣтѣ си. Тѣ ще бждатъ подкрепени и отъ останалото държавно чиновничество.

Въ надѣля на 29 м. м. в. гр. Попово се състоя футболна мачъ за купата „Електра“ между мѣстния първенецъ „Свѣткавица“ и поповския такъвъ „Искъръ“. При пълно надмощие на нашия тимъ играта завърши съ резултатъ 5:0 въ полза на с. к. „Свѣткавица“.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

Читалище „НАПРЕДЪКЪ“ — Ески-Джумая.

Обявление № 17.

Обявява се на интересувачитѣ се, че на 6 ноемврий т. г., 10 часа преди обѣдъ. въ канцеларията на читалището, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на наемател **казно-ресторанта** при читалището, ведно съ **инвентара** и инсталирано **радио**, за (3) три години, начиная отъ 1 януарий 1934 год. до 31 декемврий 1936 год. включително. Първоначална цена — наемъ за година е 20,000 лв. Залогътъ за правоучастие въ търга е 5%. Чл. чл. 125 — 129 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията сж задължителни за странитѣ. Поемнитѣ условия могатъ да се виждатъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на настоятелството.

Председател: Р. Панайотовъ.

Секретаръ: Хуб. Ив. Хубановъ.

Кеди Юренско Народно Първоначално Училище.

Обявление № 263.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 11 день следъ публикуване настоящето въ Е.-Джумайски вестникъ „Нови дни“ отъ 14 до 19 часа ще се произведе търгъ въ училището за отдаване подъ наемъ експлоатацията на **училищни ниви** за две стопански години, въ м. м. „Колибалъкъ“ отъ 174 декари; „Росина“ отъ 250 декари; „Черкжликъ“ отъ 15 декари; „Горни ливади“ 11 декари; „Еметкенликъ“ отъ 16 декари; „Садина баиръ“ отъ 15 декари.

Първоначална цена на декаръ е 30 лева годишно. Залогътъ е 10% за правоучастие, който се допълня следъ търга.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки день въ училището.

с. Кеди Юренъ, 26. X. 1933 год.

Отъ настоятелството.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ

К А Ж Щ А

2 стаи, салонъ и кухня

П. Дюлгеровъ

ул. Антимъ I.

Продава се

ПЛЕТАЧНА МАШИНА

Манолъ Кръстевъ

диняватъ предстоящия ужасъ съ тишината на есенната вечеръ . . .

Ангеловъ трѣгва къмъ моста, но спира далече отъ върбитѣ, съ погледъ обърнатъ къмъ Златията, надъ която бавно се спуска вечерната здрачевина. Среброто на Огоста потъмнява, пицитѣ замлъкватъ въ върбалака. Ангеловъ не забелязва какъ тече времето. Полъхва вечерникъ. Бледи, замислени звезди несетно се появяватъ и спятъ надъ мъчливата замя. Тревогата въ душата на чиновника при гарата се потойва въ малчанието на вечерята и бавно заглъхва. Той рѣе погледъ надъ равнината, припомня си детинството, бедната бащина къща и тжнитѣ си родители, на които сега е единствената утеха

и надежда.

Въ душата му нахлуватъ спомени, въ слуха му звънятъ весели гласове — цѣлото негово минало, като на кинематографна лента, изниква отъ дълбочината на времето и очитѣ му се насълзватъ. Той пропжда тжнитѣ спомени и задържа само веселитѣ, малко весели спомени, които му бѣ оставилъ живота.

Той се унася въ тѣхъ и по бузитѣ му бликва червенина. Опомня се отъ рѣзкия сигналенъ звънъ, който съобщава, че влакътъ е напустналъ последната гара и скоро ще пристигне тукъ.

Притъмнява още.

Заедно съ мрака отново и съ по-голяма сила нахлува необяснима тревога въ душата на чиновника при гарата, Ан-

геловъ. Той трѣгва да посрещне идващия влакъ. Едно куче злобещо завива насреща му, между релситѣ. Настрѣхналъ, Ангеловъ взема камъкъ и го прогонва. Нѣкакъвъ панически ужасъ висне въ атмосферата, скрипти по релситѣ, раздрусва земята.

Внезапно задъ гарата затрква картечница.

На около триста крачки вече се виждатъ очитѣ на пристигащия влакъ. Мисълта, че ако той влѣзе въ гарата при това злобещо тракане на картечницата, ще подлуди пжтницитѣ, накарава Ангеловъ да вземе едно бързо решение.

Той издига надъ главата си червения фенеръ и развѣва червения флагъ, за да спре влака. Застаналъ насрѣдъ релситѣ, той съзнава само едно: нѣкъде наблизо картечницата

бѣлава огънь и смъртъ, а отпредъ идва, траке и скрипти влака и ще го смаже.

Ний сетне остро изсвирване го стрѣсва. Чува какъ спирачкитѣ на влака силно скрипятъ. Той забавя хода си. На десетина крачки отъ него огромно чудовище изпѣшква за последенъ пжтъ и спира срѣдъ облаци отъ пара и димъ. Машинистътъ е забелязалъ флага, чулъ е хищното виене на картечницата. . .

Тъкмо въ това време съ виковете долетяватъ до чиновника група конници.

— Гледайте, знаме! Червено знаме! — извика единъ отъ тѣхъ хрипкаво.

— И тоя е отъ тѣхнитѣ — огънь! — изкомандува другъ и десетина коршума пронизватъ служащия при гарата Ангеловъ, който, безъ да про-

дума, се стропуляса между релситѣ.

А следъ малко изъ мрака долетяватъ други хора, завръща се престрелка. Разнасятъ се предсмъртни стонове, надъ които, тържествуващо, издига гласъ и ликува картечницата.

Влакътъ дава заденъ ходъ и отнася назадъ вцепенитѣ мѣстата си пжтници.

Приведенитѣ надъ Огоста върби още по-вече се навендатъ. Въ мрака, надъ злобещия гътенъ, спокойно трептятъ есеннитѣ звезди . . .

Конфискувана е книгата „Улицата“, сборникъ разкази отъ Н. Бурянинъ, младъ белетристъ и нашъ съгражданинъ. Автора е поведенъ по чл. 7 отъ З. З. Д.